

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie ze skargi K. R.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Bydgoszczy,
o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego
w Gdańsku z dnia 6 kwietnia 2023 r. w sprawie o sygn. III AUa 1559/21,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 19 lutego 2026 r.,
na skutek skargi K. R. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez
nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku w
sprawie o sygn. III AUa 614/23,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z 29 października 2025 r. K. R. wniosła o stwierdzenie przewlekłości postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku w sprawie III AUa 614/23. W uzasadnieniu wskazała, że skargą z 19 maja 2023 r. wniosła o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 6 kwietnia 2023 r. w sprawie III AUa 1559/21. Skarżąca wyjaśniła, że od momentu wniesienia skargi Sąd Apelacyjny w Gdańsku nie podjął jakiejkolwiek czynności w sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), niezbędnym warunkiem dopuszczalności skargi o stwierdzenie przewlekłości postępowania jest wniesienie jej w toku postępowania.

Skarga na przewlekłość postępowania ma przede wszystkim za zadanie eliminowanie i zapobieganie przewlekłości przez dyscyplinowanie Sądu do podejmowania terminowych i właściwych czynności prowadzących do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie, tym samym skarga na przewlekłość postępowania wniesiona już po jego prawomocnym zakończeniu nie może odnieść tego skutku. Skarga na przewlekłość postępowania, które zostało prawomocnie zakończone nie jest dopuszczalna (uchwała siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 28 marca 2013 r., III SPZP 1/13; postanowienia Sądu Najwyższego m.in.: z 12 sierpnia 2014 r., III SPP 159/14; z 10 czerwca 2014 r., III SPP 110/14; z 26 listopada 2024 r., I NSP 376/24).

Postępowanie przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku zostało zakończone prawomocnym postanowieniem z 14 czerwca 2023 r. (k. 5 akt sprawy III AUa 614/23). Sąd Apelacyjny w Gdańsku odrzucił skargę o wznowienie postępowania. Zarządził doręczenie skarżącej odpisu postanowienia z 14 czerwca 2023 r. wraz z pouczeniem, że postanowienie nie podlega zaskarżeniu (k. 6). Jak wynika z elektronicznego potwierdzenia odbioru, skarżąca osobiście odebrała korespondencję 4 lipca 2023 r. (k. 10). Przedmiotowa skarga na przewlekłość została zatem wniesiona po zakończeniu postępowania w sprawie III AUa 614/23.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 373 § 1 w związku z art. 397 § 3 k.p.c. w związku z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość orzekł, jak w sentencji.

[kf]

[r.g.]